

Expunere de motive

Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale a apărut ca o necesitate obiectivă, urmărind, pe de o parte, armonizarea legislației sociale din România cu cea din Uniunea Europeană, iar pe de altă parte, eliminarea inechităților și a problemelor foarte grave apărute în sistem odată cu trecerea la economia de piață (raportul nefiresc dintre numărul contribuabililor la sistem și cel al beneficiarilor de prestații, diferențe ale cuantumului pensiei).

Principiile enunțate în art. 2 al legii constituie o bună garanție pentru atingerea acestor obiective.

Pentru a corecta raportul dintre numărul asiguraților care contribuie la Bugetul Asigurărilor Sociale cu cel al beneficiarilor de prestații, dar și pe baza tendinței continue de creștere a speranței de viață, Legea nr. 19/2000 impune **creșterea vârstei de pensionare cu 3 ani, dar și a stagiului de cotizare cu 5 ani** pentru toți asigurații, conform eșalonării din anexa nr. 3 la lege.

În funcție de efectul nociv exercitat de factorii de mediu de la locurile de muncă asupra organismului uman, legea încadrează locurile de muncă în **„condiții speciale de muncă”, „condiții deosebite de muncă” și „condiții normale de muncă”** (similar grupei I, a II-a și, respectiv, a III-a de muncă din vechea Lege nr. 3/1997) și prevede, pe această bază, anumite reduceri ale vârstei de pensionare. **În mod discriminatoriu însă, reducerea vârstei de pensionare nu conduce la reducerea corespunzătoare a stagiului de cotizare și pentru asigurații prevăzuți la art. 42 din lege, care au desfășurat activități încadrate de lege în grupa a II-a – condiții deosebite de muncă, așa cum prevede pentru asigurații prevăzuți la art. 43 și la art. 47 din lege.** Acest lucru conduce la determinarea inechitabilă a cuantumului pensiei pentru că, la calculul punctajului mediu anual, numărul de puncte realizate de acești asigurați (prevăzuți la art. 42 din lege) se împarte la stagiul complet de cotizare din

anexa nr. 3 prevăzut pentru asigurații care au desfășurat activități încadrate de lege în condiții normale de muncă, nu la stagiul redus, așa cum legea prevede pentru asigurații prevăzuți la art. 43 și 47 (a se vedea prevederile art. 77).

În situația unei reduceri maxime, de 8 ani a vârstei de pensionare, conform anexei nr. 1 din lege, asigurații care au desfășurat activități încadrate de lege în grupa a II-a – condiții deosebite de muncă vor primi o pensie cu 22,9% mai mică, deși contribuția lor la Bugetul Asigurărilor Sociale este cu 17% mai mare decât a asiguraților care au desfășurat activități încadrate de lege în condiții normale de muncă. Aceasta deoarece, în mod eronat se introduce în calcul, ca stagiul de cotizare, și un număr de ani (care exprimă reducerea vârstei de pensionare și a stagiului de cotizare) în care acești asigurați **nu realizează puncte**. Deci se împarte un număr redus de puncte la un stagiul complet (și nu redus) de cotizare.

Prin acest mod discriminatoriu de determinare a cuantumului pensiei, Legea nr. 19/2000 nu-și atinge scopul de a elimina inechitățile ci, creează propriile inechități, încălcând astfel principiile egalității și al contributivității enunțate la art. 2, lit. b) și, respectiv, e) din lege.

În baza acestor principii trebuie ca la o contribuție egală cuantumul pensiei să fie egal (și nu mai mic cu 22,9%), iar contribuția lunară mai mare cu 17% a asiguraților care au desfășurat activități încadrate de lege în condiții deosebite de muncă să constituie fondul din care li se plătesc pensiile aferente perioadei cu care s-a redus vârsta de pensionare și stagiul de cotizare.

Trebuie menționat faptul că, în forma inițială a legii (**când art. 77 avea un singur alineat**), **punctajul mediu anual se determina, pentru toți asigurații prin împărțirea numărului de puncte realizate la stagiul complet de cotizare prevăzut în anexa nr. 3 la lege**), iar ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 completează acest articol făcând reparația necesară și cuvenită. Dar, în mod discriminatoriu, **prevede luarea în calcul a stagiului redus de cotizare, similar reducerii vârstei de pensionare** doar pentru asigurații prevăzuți la art. 43 și art. 47, nu și pentru asigurații prevăzuți la art. 42, care **beneficiază de reducerea vârstei de pensionare. Și lor li se reduce, datorită reducerilor de vârstă, în mod corespunzător, și stagiul de cotizare, dar forma actuală a legii nu exprimă această realitate faptică.**

Față de această completare la lege, asiguraților care au desfășurat activități încadrate de lege în condiții deosebite de muncă (în mod discriminatoriu lor și numai lor) li se anulează drepturile pentru care au

contribuit la Bugetul Asigurărilor Sociale în baza Legii nr. 3/1997 pentru activitatea încadrată de lege în grupa (a II-a) de muncă!

Pentru a elimina aceste inechități și acest mod discriminatoriu de determinare a cuantumului pensiei care încalcă principiile egalității și contributivității se impune completarea Legii nr. 19/2000, sens în care am elaborat prezenta propunere legislativă.

Inițiatori,

Senator Dan Mircea Popescu

Senator Viorel Ștefan

Senator Radu Cătălin Mardare

Senator Ion Florescu

Senator Viorel Arcaș